

Forfatter: Munch-Petersen, Gustaf

Titel: senere digte

Citation: Munch-Petersen, Gustaf: "senere digte", i Munch-Petersen, Gustaf: *Samlede skrifter II*, Borgen, 1988. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-munp2-shoot-workid68374.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter II

senere digte

jeg -

en vise i skoven

en ulmende pibe
passende for et menneskes tænder
blev slængt i min skaal
til en hunger
der fremvæltende
kunde slikke alle vaarens elve tørre
paa een dag -

under nattens
prangende maske
svider pibemund rosenfrø -
og min hunger hvæsser spaaner
i fattighuset -
- er menneske stort?
grinende summer kraniets flue -
i skovens dyb
sliber jeg spidst
mit had -

kære menneskebarn
stakkels lille -
barbenet - alene -
uden graad i skoven -

den bodfærdige

- min fornemhed
kender ingen grænser -
naar jeg
tigger, er det en naade
at turde give -
for mig
at give, findes ikke her -,
her findes is og storm,
og deres skæbne
bærer jeg -

- i ensomhedens øde skove gør jeg bod -
min fornemhed
kender ingen grænser -,
den kender skæbnens
bud og intet andet -

nat - nat - nat -

- det, som lyser mig,
kan jeg ikke -
det, som jeg kan,
sværter mig -
- naar jeg mættes,
- mindes jeg -
- naar jeg glemmer,
- hungrer jeg -
- søvnen, som gaar,
- vækker vildskab,
- som ikke vil gaa -
min hunger har intet at faa -

nødens tryghed

jeg selv er af mørke
har altid været -
en del af mig
jeg ved ej hvilken
findes i andre egne -
den hvisker mig fremmed
alt jeg behøver at vide -
den hvisker fra
egne, langt fra alt mørke,
den ser mig aldrig
og min pande bøjet i mørke,
dens blik er vendt
mod andre klarere skæbner -
i nødens bitreste time
skal en iskold vind
fra lyse ukendte egne
hviske mig alt jeg behøver -

vi stolte

lad os bøje os,
vi stolte -,
lad os søge et haab -

lad os aabne os,
vi store -,
lad os vise vor armod -

lad os tale,
vi stærke -,
lad os dræbe vort had -

lad os bøje os,
lad os søge et haab -

se -!

du er ikke ond
og ikke god,
ikke vis
og ikke svag -
hemmelige fremtidsviljer
bruger dig -
alle er vi udvalgte,
alle skal vi dø -
viljerne bruger os -
ingen kan dømmes,
og ingen er kronet -
hemmelige fremtidsviljer
borer sig
gennem os
frem -

flygt!

med hænderne knuget
i en krampe, haardere end sten,
med øjnene
blinde af en gnist,
som hverken er haab eller glæde,
med fødderne tvunget af en vilje,
hinsides baade menneske og fremtid,
flygt -!

flygt, skjult af en vildskab,
som dræber, hader alt,
som elsker
eet,

flygt, frælsende den draabe i dig,
som livet vilde dø
uden -

i nat

i nat frøs
tøsneen ikke -
sirenerne skreg
i mildhedens taage -
jorden vældede blød
frem af drivernes skred -

luftens isnende tomhed
fyldes af væde -
lysende damp
dækker maanens lys -
jorden skinner brun
mod morgenens tøvende magt -
havet aander blegt,
før solen rejser sig -

digt

jeg er en fattig synder,
der søger harmoni -
oh, sollyse drifter og
skumle lyster og mord
og pjerrot-løgne -
solen gaar ned i natten
og kommer igen med dag -
i et kammer, i en mands figur
sidder sjælen med lyse øjne -
sorgen over livet
er det dejligste haab -